

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Statsministeren har undret sig over, hvad mit formål har været med dagens debat. Formålet har for mig og Socialdemokratiet været at holde fast i, at gældende ret skal overholdes, og jeg var jo glad for, som jeg også kvitterede for, at både stats- og justitsministeren startede med at referere til en redegørelse, som jeg på SR-regeringens vegne afleverede til Folketinget i 2001. Så det har været formålet.

Jeg er nemlig fuldstændig enig med statsministeren i statsministerens sidste betragtninger. Hver gang der sker en overtrædelse af gældende ret eller gældende regelsæt, så skal vi ikke nødvendigvis lave reglerne om. Så skal vi bare få sikkerhed for, at det ikke gentager sig, og at reglerne overholdes.

Nu er det sådan, at jeg ikke håber, at det arbejde, vi nu sætter i gang, bliver nogen syltekrukke, eller at statsministeren ikke vil forholde sig aktivt til situationen i den periode, hvor det her udvalg nu sidder. Derfor synes jeg godt, at statsministeren kunne have svaret lidt mere præcist på det med sammenblanding mellem statsapparat og partiapparat, der flyder sammen, som statsministeren sagde i juni måned 2001.

Kl. 14.10

Jeg synes, at statsministerens måde at håndtere det på i forhold til statsministerens egen rådgiver, der også har et ansættelsesforhold til Venstre, er langt ud over grænserne – langt ud over grænserne. Og det aflønnes med en bil. Det synes jeg statsministeren skulle få bragt til ophør netop for at skabe den her klarhed, at der ikke er sammenblanding mellem stats- og partiapparat.

Jeg vil gerne høre statsministeren, om statsministeren ikke vil overveje det, inden vi får betænkningen fra det nye udvalg.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Omkring Lomborgsagen tror jeg nu nok, at det er statsministeren, der har de største problemer, men det gemmer vi til en anden gang.

Det bliver jo indrømmet, hvad der er problemet. Det er, at det jo er spindoktoren, der kører meldingerne videre i systemet derovre, der instruerer embedsmændene, hvor man i det almindelige system jo måtte mene, at det var departementschefen, der havde den opgave. Det betyder, at der jo sker en fantastisk sammen-

blanding af de forskellige beføjelser. Det er jo det, det er så vigtigt at få gjort op med.

Så svarede statsministeren ikke på det spørgsmål, der angik et Venstrefolketingsmedlem, som ringer til spindoktoren for at drøfte en specifik flygtningesag. Er det opgaven for en spindoktor at diskutere flygtningesager med menige medlemmer af Venstres folketingsgruppe? Eller er det inden for den ramme, hvor det er partiet Venstre, der finansierer en del af spindoktorens løn? Det vil sige, er det bilen, der finansierer den rådgivning, spindoktoren giver til et Venstrefolketingsmedlem?

I det hele taget er det jo meget interessant ting, som en spindoktor laver i Statsministeriet, herunder at han koordinerer fødselsdagsgaverne til statsministeren. Er det også en opgave for en spindoktor at kunne berette om, at statsministeren ønsker sig en dvd-afspiller, en gasgrill og en cappuccinomaskine til sin 50-års-fødselsdag?

Jeg mener, det giver jo et fantastisk godt indblik i, hvad det er for vidtforgrene arbejdsopgaver, som spindoktoren har. Derfor er det så vigtigt, at vi får nogle klare retningslinjer for det her.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det statsministeren, og derefter er det hr. Aage Frandsen som ordfører. Og så går vi til afstemning.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil sige, at de to sidste indlæg jo ikke føjer meget nyt til debatten. Jeg kan blot gentage, at det er også min opfattelse, at det sagkyndige udvalg skal tage en række spørgsmål op vedrørende de særlige rådgiveres forhold til partierne.

Lad mig f.eks. tage det eksempel, at jeg har besluttet, at de særlige rådgivere ikke må deltage i Venstres landsmøde, mens jeg kunne konstatere, at i den daværende regerings tid deltog en række pressefolk som såkaldt særlige rådgivere på Socialdemokratiets landsmøde eller kongres, eller hvad det nu var.

Ja, jeg ved det ikke, men jeg synes da, at det ville være rart at få det afklaret. Nu valgte jeg så en restriktiv holdning, mens Socialdemokratiet valgte en anden holdning, og der står ingen steder, hvad der er det rigtige.

Mit ærinde er sådan set bare at få afklaret, hvad det rigtige vil være, om vi kan blive enige om et regelsæt, for det skal helst hvile på gensidig tillid efter min mening.